

STUDENTEN WEEKBLAD

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN TE DELFT

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS
BEHALVE IN DE VACANTIËN
DE JAARGANG BEGINT 1 OCT. HET
ABONNEMENT KOST f 1.25 P. KWART.

REDACTEUREN: MEJUFFR. J. BECKERING VINCKERS, G. A. VAN STEENBERGEN,
MEJUFFROUW E. DE KOE, ♦ F. B. SIMON VAN LEEUWEN, ♦ H. F. E. DU MOSCH,
E. VAN EVERDINGEN.
♦ ♦ ♦ VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK J. ALEXANDROFF. ♦ ♦ ♦

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62
ADVERTENTIËN 20 CENTS PER REGEL

23^E JAARGANG. NR 22

TECHN. BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR. — DELFT

14 APRIL 1921

OUDEDELFTSCHE STUDENTEN FEDERATIE: Vergadering. —
C.: Laga; Amateur Fotografen Vereeniging. — D. S. B.:
D. G. „Logika”. — Vereenigingsleven: Voordrachten
niet-Katholieken. — Tijdschriften: Uit de Grootemen-
pers: Toerisme en Sport; Heidelberger Tageblatt; Berichten
Sur. Ind. Dienst: Uit de Studentenpers. — Muziek en
Theater: Concert Hubermann. — Gedachten en Gedichten:
Logogiek aan de T. H. — Studiebelangen: Handleidingen-
vereniging; Leeghwater; E. T. V. — Techn. Hoogeschool:
Afdelingen. — Ingezonden: Tandrad-Mensch; Open brief
aan de Redactie. — Familieberichten. — Advertentiën.

DELFTSCHE STUD. FEDERATIE.

STUDENTEN!

Maandag 18 April 1921 zal Ir. A. van der Steur
spreeken over de Woningbouwplannen der Delft-
sche Studenten.

De wijze waarop het Federatiebestuur aan de
aangelegende eischen tot verbetering der studenten-
vesting tracht tegemoet te komen, zal U daar-
aan worden gedemonstreerd.

Wij hopen door uw aller opkomst, dat de behoeften
van velen de belangstelling van allen hebben.

Laat deze gelegenheid niet voorbij gaan om U op
de hoogte te stellen in hoeverre uwe woningtoe-
voorzieningen kunnen worden verbeterd.

Uw komst en brengt uw ideelen steun, die van zoo-
niet belang is voor diegenen, die zich belangeloos
aan de uitvoering der plannen hebben belast.

Uw getuigt uwe adhaesie en behartigt zoo uwe eigen
belangen. Komt allen!

Uw opvang 8 uur. Zaal 207, W. en S.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

DELFTSCHE STUD.-ROEIVEREEN. „LAGA”.

Het Bestuur roept alle oud-leden en leden op tot
deelnemen aan het IXe lustrum der D.S.R.V.
„Laga”, waarvan de viering is vastgesteld op Zater-
dag 23 April a.s.

Het programma omvat een gemeenschappelijken
diner naar hotel „Vreugd en Rust” te Voorburg,
waaraan ook de oud-leden, die nog eens den riem
aan de hand willen nemen, kunnen deelnemen. Voor
degenen die niet zelf wenschen te roeien, bestaat ge-
enheid de ploegen te volgen a.b. van het s.s.
„Fortunus” der rederij Fop Smit & Co. Het ver-
keer is bepaald op circa 11 uur van de loods, zoodat
men per trein van 10.28 uit Rotterdam en 10.38
aan Amsterdam in Delft kan aankomen.

„Vreugd en Rust” zal het Bestuur eene recep-
tie houden, waarna allen zich aan een lunch (kos-
ten f 3.—) vereenigen. Na terugkeer in Delft
dezelfde wijze wordt het feest voortgezet door
een gemeenschappelijken bitteruur op de Sociëteit
„Phoenix” en hierop volgt een gezamenlijk diner
van oud-leden en leden (kosten circa f 5.—), met
daarop besluit een Laga-Kroegjool. Onder het diner
worden gedurende eene pauze eenige films vertoond
betreffende de ploeging hebbende op de roei- en zeilwedstrijden
der laatste jaren, waarop onze ploegen niet ont-
breken.

Voor hen die dit wenschen zal het Bestuur
de nodige nachtoplossingen te verkrijgen in hotels of bij
particulieren.

Speciaal voor de oud-leden is de viering op een
andere dag gesteld. Het Bestuur hoopt dan ook op
een groote opkomst. Wekt ook Uwe vrienden en
bekenden op aan dit feest deel te nemen.

Van ieder wordt verzocht bijgaande kaart voor
maandag 18 April ingevuld terug te zenden aan
den Secretaris, die ten alle tijde bereid is nadere
oplichtingen te verstrekken.

Het Bestuur:

A. DEKKER, President.

H. J. MEERKAMP VAN EMBDEN,

Secretaris (Oude Delft 21).

H. G. BOUMEESTER, Thesaurier.

G. H. THAL LARSEN,

Commissaris, Vice-President.

M. VAN DAALLEN,

Commissaris, Vice-Secretaris.

DELFTSCHE STUD. AMATEUR FOTOGRAFEN VEREENIGING.

Salon Misonne te houden in de Bibliotheek der
T.H. dagelijks van Donderdag 14 April tot en met
Donderdag 28 April.

Toegang gratis.

DELFTSCHE STUDENTENBOND.

D.S.D.C. „LOGIKA”

Vervolgelingen van den heer H. van Tongeren
„Over den Oorsprong des Levens”.

Bij de keuze uit de mogelijke theorieën werd
men geleid door het nieuwe indeelingschema, dat
spreker samengesteld had en dat z.i. vele voordeelen
bezit boven het oude van de 1e lezing, waartegen-
over maar één nadeel bestond n.l. de mindere over-
zichtelijkheid.

In de eerste plaats was het aantal „kriteria” uit-
gebreid en daardoor de indeeling fijner geworden.
Het aantal hokjes of vakjes was nu niet meer 25
of 32 maar eenige honderdtallen. Een systematisch
doorzoeken van al die honderden mogelijkheden
om er de bevredigende oplossingen uit te halen
zou vrijwel ondoenlijk zijn als niet de tweede ver-
betering een aanmerkelijke besparing meebracht.
Deze betrof het vooropstellen van het criterium der
bovennatuurlijke machten, zoodat al van het begin
alle mogelijke theorieën gesplitst werden in twee
grote groepen t.w.:

I. de groep waarin men in géén geval zijn toe-
vlucht wil nemen tot de hulp van bovennatuurlijke
machten en dus een verklaring zoekt m.b.v. uit-
sluitend natuurlijke oorzaken (zuivere natuur-
wetenschap; mechanische wereldbeschouwing) en

II. de groep waarin men in beginsel bovenna-
tuurlijke machten beschikbaar stelt (compôte van
geloof en wetenschap; theo-sophische wereldbe-
schouwing).

Groep I is homogener dan groep II, die uit aller-
lei onderling heterogene elementen bestaat, zooals
dat voor het geloof zoo typeerend is. Sommigen
beginnen a priori met een God aan het werk te
stellen (Mozes, Cuvier, Agassiz); anderen pas a
posteriori nadat ze tot de overtuiging waren ge-
komen, dat de natuurwetenschap onmachtig was
het levensprobleem op te lossen (Wigand, Reinke,
de vitalisten o.a. Jaeger enz.) Met alle respect voor
een zoo groot man als Johannes Reinke is het toch
onmogelijk een poging te waardeeren, waarbij men
tot de existentie van een bovennatuurlijke macht
besluit door het te kort schieven van onze momen-
teele natuurkennis. Dat is in hooge mate onlogisch.

Onder groep II vallen ook menschen, die niet
uit het te-kort-schieten der natuurwetenschap tot
een God concludeeren, maar door een exakt bewijs
uit het ongerijmde, steunende op de meest moderne
wetenschap besluiten tot een „Ordenend Beginsel”.
Dit is het standpunt van de professoren Van der
Waals Jr. en Kohnstamm, die geloovig zijn gewor-
den door de bestudeering der thermodynamica.
Inderdaad valt niet te loochenen, dat aan de tweede
hoofdwet (van Clausius: „Die Entropie der Welt
stremt einem Maximum zu”) direct gekoppeld kan
worden een bewijs voor het bestaan Gods, want
de wet geeft de richting aan, waarin zich het
wereldgebeuren beweegt en zoodra er een richting
is met een doel dat in eindigen tijd bereikt kan
worden, volgt noodzakelijk dat het heelal een tijde-
lijke verschijningsvorm is. Spreker moest dus de
indeeling in de genoemde twee hoofdgroepen af-
hankelijk stellen van het al of niet vernietigen van
de geldigheid der betoogen van bovengenoemde
professoren. Hij meende de oplossing hierin te
moeten zien, dat de entropie van het Heelal
constant was, doch dat wij leven in een deel (ons
zonnestelsel) waarin de entropie toeneemt. Tegen-
over elk deel van het heelal waar de entropie toe-
neemt moet z.i. na verloop van een bepaalden tijd
een deel gesteld kunnen worden, waarin de entropie
afneemt, dit in verband met de eindigheid van het
heelal volgens de algemeene Relativiteitstheorie.
Slechts door aanvaarding van het laatste kan men
een scherpe grens trekken tusschen de groepen I
en II, die op het schema gescheiden werden door
een dikke bruine streep; groep II — het geloof
erboven en groep I — de zuivere wetenschap
erbeneden.

Vervolgens besprak spreker een derde verbe-
tering n.l. het uitgebreid gebruik van teekens om
de gevonden oplossingen kort te qualificeeren. Zoo
waren er b.v. teekens voor tegenstrijdig, onweten-
schappelijk, onwaarschijnlijk, enz.

Eigenaardig was het verschil in werking te con-
stateeren van het teeken voor „onwetenschappelijk”
boven en beneden de bruine streep. Wanneer een
hokje of vakje beneden genoemde streep dat teeken
toegevoegd kreeg, hoefde men daar niet verder in
te deelen, maar boven de streep stoort men zich
niet aan het veto der wetenschap en men is ver-
plicht ondanks dat teeken de verdeling voort te
zetten. Dienovereenkomstig waren er boven de
streep honderden mogelijkheden of vakjes en er-
beneden maar enkele.

Tegenovergestelde werking heeft het teeken voor:
„deze theorie tellt geen bekende aanhangers onder
de menschen”. Beneden de grensstreep kwam zij
niet voor; ze zou gewezen hebben op de ontdekking
van een nieuwe theorie, die ook wetenschappelijk
zou zijn, omdat ze tot groep I behoort. Erboven
wijst ze op de ontdekking van een nog onbekend
gebeven geloofsvorm en daar de wereld geen be-
hoefte heeft aan dat artikel, doch er integendeel
overproductie is, veroorlooft dat om aldaar uit te
scheiden met de verdere indeeling van het be-
treffende vak.

Toen er nu gekozen moest worden welke oplos-
singen besproken zouden worden en welke niet,
toonde „Logika” haar voorliefde voor de logica,
door alle oplossingen boven de bruine streep te
laten vervallen.

De overschietende tijd na de pauze werd benut
om een vakje te behandelen dat tegenwoordig
alleen maar historische doch geen wetenschappe-
lijke waarde meer heeft. Hierin lagen n.l. opgeslot-
ten de vuurvaste organismentheorie van Ludwig
Büchner, waaraan in zijn „Kraft en Stoff” een
halve bladzijde gewijd wordt en die hopeloos
oppervlakkig is en de vuurorganismetheorieën
van Wilhelm Preijer en Theodor Fechner. Deze
laatsten bezitten meer wetenschappelijke waarde,
zijn dus moeilijker prijs te geven.

Op de laatste lezing besprak spreker de theorie,
die z.i. de meeste kansen had, n.l. de Panspermie-
hypothese. Een bespreking van alle hypothesen
over de generatio spontanea zou te veel tijd kosten;
niet wegens de gemakkelijk te weerleggen theorieën
van het volksgeloof, van de oude Egyptenaren of
van Aristoteles en Augustinus en onder de nieu-
wieren van Heuchenus, Pouchet en Bastian, maar
wegens de verfijnde en geraffineerde theorieën van
Naegeli, Zehnder, Weissmann, Pflüger, Engel-
brehtsen, Haeckel, Verworm e.a.

Het is spreker niet gelukt de onmogelijkheid der
spontane generatie — die trouwens bij Haeckel ab-
soluut niet meer spontaan is — onloochenbaar te
bewijzen, maar hij heeft het geloof er aan opge-
geven. De oorteelt is niet meer een onmisbaar aan-
hangsel van de wereldbeschouwing van den vrij-
denker-materialist.

Spreker ving aan met de 10 voorwaarden te
noemen, waaraan een theorie moet voldoen om in
het betreffende hokje geplaatst te kunnen worden
met het opschrift „panspermie”. De voornaamste
ervan zijn: dat er uitsluitend natuurlijke oorzaken
werkzaam zijn (groep I, beneden de streep), dat
de aarde tijdelijk en eens heeter geweest is dan
365° C., dat het leven behalve op aarde ook overal
elders in het heelal zetelt en als cosmologische ver-
schijningsvorm eeuwig is, dus geen begin en geen
einde kent, dat de soorten in evolutie zijn en ten
slotte, dat het leven uit de wereldruimte op de
aarde is gebracht. Een theorie, die aan deze pos-
tulatien voldoet, heete bij definitie „panspermie”.

De eerste bekende voorlooper van deze theorieën
is de Duitse geneesheer Dr. H. E. Richter, die
reeds in 1865 trachtte de leer van Darwin met het
idee der panspermie te voltooien, in tegenstelling
tot zijn materialistische tijdgenooten, die zich allen
op het probleem der generatio spontanea wierpen.
Het bekende boek van Flammarion „Zijn de hemel-
lichamen bewoond?” bracht hem op de gedachte,
dat zaad van andere bewoonde werelden wel op
de aarde terechtgekomen zou kunnen zijn. Als
expediteurs werden benut de meteorieten. Deze
theorie kon de kritiek niet weerstaan.

Meer bekend werd dan ook pas de panspermie-

idee, toen de beroemde physicus Sir William Thomson haar voordroeg voor de „British Association” in 1871. Lord Kelvin gebruikte eveneens meteorsteenen als expediteurs, doch het begin van het liedje was anders (botsing van twee werelden, z.g.n. collisionen). Daartegenover werd gesteld de panspermie-hypothese van den Zweedschen geleerde Svante Arrhenius, die geen expediteurs noodig heeft maar de sporen of levenskiemen „op eigen houtje” door het Heelal laat wandelen.

Gedurende het verder verloop van de voordracht werden de argumenten voor en tegen beide theorieën zorgvuldig beoordeeld met het gevolg, dat die van William Thomson „gewogen doch te licht bevonden” werd. Arrhenius daarentegen kwam elk tegenargument te boven.

Bij de beschouwing van de panspermie-theorieën heeft men drie zaken te overwegen:

I. de mogelijkheid dat levende stofdeeltjes (sporen) uit de omgeving der bewoonde hemellichamen in de wereldruimte overgaan;

II. of die sporen in de interstellare ruimte zoo goed geconserveerd worden, dat zij gedurende langen tijd daarin kunnen vertoeven zonder gedood te worden;

III. de mogelijkheid, dat zij uit die ruimte weer op andere hemellichamen komen en wel op zoodanige wijze, dat zij er niet het hachje bij inschieten.

Voor het transport benut S.A. eerst de wind, dan het elektrische veld in de bovenste lagen der atmosfeer en ten slotte voor de interstellare ruimte de stralingsdruk. Verder toont hij aan, dat er sporen gevonden worden van de vereischte afmetingen, en om aan II te voldoen, dat die sporen resistent genoeg zijn om aan de vereenigde werking van absolute luchtleidigheid, absolute droogte, absolute koude (ongeveer — 270° C.) en bestraling met ultraviolet licht weerstand te kunnen bieden. Ook aan III wordt voldaan op bevredigende wijze. (Thomson valt juist wegens II.)

De theorie van Arrhenius is de eenige **physische** oplossing van het probleem; men praat niet over „het zou wel kunnen dat...”, men rekent uit. Kennis van de aerodynamica en van de thermodynamica is vereischt om te bepalen hoe hoog de sporen door de luchtstromen meegevoerd kunnen worden; van de electriciteitsleer om na te gaan of de sporen tegen de werking der gravitatie in verder naar buiten getransporteerd kunnen worden; van de theoretische physica om den stralingsdruk op zoo'n spore te berekenen; van de theorie mechanica om zijn bewegingsvergelijkingen op te stellen en uit te rekenen na hoeveel tijd de naastbijzijnde sterren bereikt kunnen worden. Hier maken kwalitatieve veronderstellingen plaats voor kwantitatieve zekerheid en wordt het woord van Kant bevestigd dat er zooveel wetenschap in ieder vak schuilt als zijn gehalte aan wiskunde bedraagt.

VEREENIGINGSLEVEN.

VOORDRACHTEN

uitsluitend voor niet-Katholieken door paters Dominicanen van het Klooster te Zwolle, in de St. Hippolytuskerk, Voorstraat, Delft.

Onderwerpen:

Woensdag 13 April „Roomsche leerzeggende en gewetensvrijheid”.

Vrijdag 15 April „Rome en de Bijbel”.

Woensdag 20 April „Christus en de Kerk”.

Vrijdag 22 April „De onfeilbaarheid van den Paus”.

Woensdag 27 April „Marialeer en Mariaverering”.

Vrijdag 29 April „Uiterlijke eeredienst”.

Telkens des avonds te half negen.

Toegang vrij.

TIJDSCHRIFTEN.

UIT DE GROOTEMENSCHENPERS.

„Toerisme en Sport”, bijblad van „De Avondpost” van Donderdag 7 April j.l. bevat onder het opschrift „Met de Hollandsche Rugbyspelers naar Heidelberg” het volgende artikel:

„Ons draadbericht uit Heidelberg gewaagde reeds van de zeer hartelijke ontvangst, die men de Delftsche Studenten Rugbyclub daar bereid heeft en van de uitmuntende verstandhouding, die den fanatieken, forschen, doch volkomen fairen kamp onzer landgenooten tegen de eerste „Mannschaft” van het „Rudergesellschaft Heidelberg” kenmerkte. Wel deed de voorbereidende correspondentie vermoeden, dat men van Deutsche zijde alles in het werk zou stellen om het de Delftsche Studenten en de hen vergezellende Groningsche Zuid-Afrikanners zoo aangenaam en prettig mogelijk te maken, maar de wijze waarop de Heidelbergers zich van hun taak als gastheeren in- en buiten het veld hebben gekweten, overtrof werkelijk alle verwachtingen. De inzet was al zoo goed, toen de Hollanders Vrijdagnacht klokke drie uur, na de schitterende reis langs den Rijn, op het unheimisch-donkere Bahnhof der Badensche universiteitsstad arriveerden en... er Herman Meister,

leider van de rugby-afdeeling van meergenoemd Rudergesellschaft en redacteur van de „Deutsche Rugby Zeitung”, met tal van clubgenooten ter verwelkoming der gasten aanwezig vonden. Dat was de eerste rechtvriendschappelijke geste en daarbij bleef het niet; Meister, Dubac, Graf, de drie gebroeders Zahn, Schweikert — en zoovele anderen nog — was geen moeite te veel om 't ons allen naar den zin te maken en volop kregen we gelegenheid niet alleen met het Heidelbergersche spel, maar ook met de heerlijke omgeving van de pittoreske studentenstad kennis te maken. Uitstapjes naar Molkenkur en Königstuhl per tandradbaan, wandelingen naar het welbekende eeuwen-oude slot, het Bismarck-Denkmal en den Philosophenweg, roeitochtjes door het verrassend-mooie Neckardal, und so weiter, te veel om op te noemen, gingen den eigenlijken wedstrijd vooraf en vormden een waardig slot van ons verblijf te Heidelberg, alvorens onze landgenooten de laatste dagen hunner Paaschvacantie in München of Basel, Frankfurt of Wiesbaden, gingen doorbrengen.

De rugbymatch vond Zondagnamiddag op het eigen terrein der ontvangende vereeniging plaats, waar juist een zeer groot aantal toeschouwers, waaronder echter ook heel wat niet-betalende kazerne-bewoners en achter de afrastering staande jongens, „Zaungäste”, getuige was geweest van den competitie-wedstrijd R. G. Heidelberg II—Neuenheim II 5-0. Scheidsrechter Michael (Ruderklub Heidelberg) floot ten half vijf, nadat onze oranjetruien en de zwartgehemde Duitschers door „Herr Kügel” voor de zooveelste maal „vereeuwigd” waren, de volgende ploegen in het veld:

Wittmann, Pelz, Hebert, Zahn II, Burkhart, Graf, Zahn III, Schweikert, Barth, Ehret, Dubac, Lender, Pollerer, Schlechter, Zahn I.

Vermeulen, Bunge, D. Bronkhorst, Ebeling, Lefebvre, Schurink, v. d. Berg, Waller, Rooseboom, Serfontein, van Schalkwijk, Lindequi, Viljoen, van Berckelaer, Vlaming.

Wijkert vlagde voor Holland, Hamberger voor Duitschland, terwijl reserve Tan en enkele speciaal voor de match uit Mannheim overgekomen landgenooten (en schrijver dezes) met de luide aanmoedigingen uit honderden Heidelbergers kelen — gelijkelijkelijk en sportief over beide partijen verdeeld — instemden.

Beide teams paktten, ondanks de groote hitte — een ware handicap voor de onzen — onmiddellijk fanatiek aan, waarbij Delft direct in de meerderheid kwam en de gastheeren gelegenheid kregen hun beste verdedigingsspel te ontwikkelen. Desondanks slaagde Bunge, die uiterst snel en bijzonder op dreef was, er reeds na tien minuten in de Deutsche doellijn te passeeren; van Schalkwijk, van wiens zuiver schot men meermalen zou profiteeren, zette dezen „try” bijna in een goal om, doch de wind dreef den bal iets uit de richting. De Hollanders bleven sterker en behaalden vooral bij de talrijke scrums door hun zwaarderen bouw en groote stuwkracht veel voordeel; toen er weer eens zoo'n „Gedränge” in de buurt van het Deutsche doel was, maakte Bronkhorst als steeds het leder keurig vrij en zorgde Bunge in de dertigste minuut met van Schalkwijk voor de rest (0-8).

In de resterende 5 minuten der eerste helft kon Heidelberg, dat slechts sporadisch op onze helft kwam, het eerste succes boeken, toen Pollerer, bedolven onder een kluwen spelers, die een „five-yards scrum” uitvochten, den bal blijkbaar net over de Delftsche lijn wist te drukken; Wittman, de Deutsche full-back, die steeds met goed gevolg dergelijke trappen neemt, bracht den stand uit dezen try op 5-8.

Na de hervatting de traditioneele inzinking der Delftenaren, waarvan de renner Hebert, toen Vermeulen het leder bij uitzondering miste, voor de thuisclub profiteerde; de schop mislukte echter (8-8). Daarna ontspon zich een vurige strijd om de leiding en eerst toen het productieve duo Bunge-van Schalkwijk den stand op 8-13 had gebracht, voelden we ons zeker van een Hollandsche overwinning, hetgeen overigens niet zeggen wil, dat de gastheeren ook maar één minuut verslaptten. Nadat van Berckelaer het eens tot enige meters voor de Deutsche doellijn gebracht had en toen faalde, kwam Bunge weer in actie en werd deze door Serfontein keurig in staat gesteld den voorsprong uit een zeer mooien try te vergrooten (8-16). Hierna viel krachtig doorzetten van Rooseboom, tactisch ingooien van v. d. Berg en bekwaam spel van David Bronkhorst op; tot doelpunten wisten de Hollanders, die zeer krachtige verdedigers tegenover zich vonden, het niet meer te brengen, hoewel het een wonder mocht heeten, dat Lefebvre eens eerst in het doelgebied ten val gebracht werd en er nog een Delftsche try geannuleerd werd wegens het onfortuinlijk omverwerpen van de hoekvlag.

De keurige overwinning was het welverdiende resultaat van het technisch veel betere spel der onzen, waartegenover echter de „Ausdauer” en het nooit den moed opgeven van Zahn c.s. genoemd diende te worden.

's Avonds vereenigden zich spelers en officieel Hotel „Schrieder” aan een door het bestuur R. G. Heidelberg aangeboden feestmaaltijd, waaraan één der burgervaders der stad, die zich de van een drietal dezer functionarissen, één Oude burgemeester (financiën), één Bürgemeister-junior en één ingenieur permitteert — en vertegenwoordigers van sportclubs en -pers mede aanzaten de gezellige stemming ten top rees. Aanvoerder Ebeling beantwoordde de attentie van Spielführer Zahn op dezelfde wijze door het aanbieden van lauwerkrans, terwijl tafelpresident Meister, buro-meester dr. Drach en R.G.H.'s praeses Reising, Duitsche en de heer E. Bunge van onze zijde hartelijke bewoordingen het verblijf der rugbyspelers in Heidelberg herdachten. Een geïmprompteerd en uiterst gezellig bal volgde het optreden van een bekend opera-zanger op en 'n intiem besluit den in alle opzichten welgeslaagden Zondag — wij verzuimden het te constateeren — schitterend lenteweek begunstigd werd.

Verder weet „T. en S.” te vertellen, dat de „Rudergesellschaft Heidelberg” in October a.s. tournee naar Holland zal maken.

—o—

Ook in het „Heidelberger Tageblatt” van Middag 4 April vinden wij een artikel over de reis der Hollanders, waaruit wij nog de volgende waardigheden overnemen:

„Schon der Empfang der Gäste am Freitag 3 Uhr war ein überaus herzlicher.

Die fünfzehn hünenhaften, wohlgebildeten stalten, die da ausstiegen, eroberten sich mit ihrem gutmütigen breiten Lachen schnell die Herzen ihrer Heidelberger Sportkameraden. Sie kamen vom stürmischen Nordseestrand in unser warmes Heidelberg, gerade in den Tagen, wo unsere Stadt im vollen Frühlingskleid prangt. Kein Wunder, dass das Holländische Phlegma mehr und mehr schwand und dass auf den Spaziergängen und Zusammenkünften am Samstag und Sonntag sich schnell Sportfreundschaften bildeten.

Als unter dem Beifall des Publikums die Holländer im orangefarbenen Dress auf den dicht besetzten Platz sprangen, erkannte man sofort die grosse körperliche Ueberlegenheit. Es waren lauffähige Figuren von 1.80 Mtr. und darüber, die Heidelberg erschienen dagegen viel kleiner, 1.70 Mtr. Durchschnitt, und in ihren schwarzen Hemden noch unscheinbarer.

Die Holländer waren eine erstklassige Mannschaft, die Hälfte der Spieler kan man ruhig in die internationale Extraklasse einreihen, waren dies besonders die 6 südafrikantsche Buren, die von ihrer Heimat nicht nur den schone Schlachtruf Bumbalaga....., sondern auch ein wundervolles Rugbyspiel mitgebracht. Im Spiel (voorhoede) allerdings sind einige schwache Punkte, die gegen die Gröszen bedeutend abfallen.

Der Abend vereinigte nochmals die Spieler Mitglieder der R.-G. H. zu einem gemütlichen Bankett im Hotel Schrieder. Herr Meister, der Leiter der Rugby-Abteilung, begrüßte die Gäste. Danks erwiderten durch ihren Spielführer, Herrn Ebeling dem Herr Bunge, weil er besser Deutsch kan sekundierte. Er führte aus, dass man in Holland zwar von der Schönheit Heidelbergs wusste, es aber so schön sei, hätten sie sich nicht träumen lassen. Die Delfter Studenten haben am letzten Sonntag gegen eine englische Mannschaft im Heidegespielt, trotzdem aber es sich nicht nehmen lassen gleich darauf gegen die Deutschen anzutreten. Lehnen es ab, Politik und Sport zu vermischen, das die Engländer ungerechterweise tun bereuen ihren Entschluss durchaus nicht. Schade heute freuen sie sich, wenn die Heidelbergers ihren Besuch im Spätjahr in Holland erwidern.

Nachdem die Holländer noch Herrn Reising, dem Vorsitzenden der R.-G. H. ein schönes Kranz in ihren Farben überreicht diese dafür gedankt und dem Rugbysport allgemeinen ein Hipp, Hipp, Hurra! ausgebracht hatte, kam der Tanz zu seinem Recht, auch dankten sie sich die „Mijnheeren” als Meister.

—o—

Verschenen is No. 2 van de „Berichten van Inlichtingsbureau voor den Indischen Dienst” van het Ministerie van Koloniën, waarbij gevoegd een lijstje van openstaande betrekkingen bij Oost-Indischen Staatsdienst, overgedrukt uit Staatscourant van 1 April j.l.

De volgende ingenieursbetrekkingen zijn vacante:

West-Indië.

Suriname: 1 civiel-ingenieur voor openbare werken.

Curaçao: idem.

Oost-Indië.

Civiel- of bouwkundige en werktuigkundige ingenieurs voor het middelb. techn. onderwijs. Een waterbouwkundig en een electrotechnisch ingenieur voor den dienst van waterkracht electriciteit.

Een werktuigkundig ingenieur voor het stoomwezen.

Idem voor het baggerwezen.

Een civiel-ingenieur bij den waterstaat.
Een ingenieur bij 's lands mijndiensten.
Een civiel-ingenieur, een werktuigkundig ingenieur en een ingenieur voor het signaalwezen bij dien dienst der staatsspoorwegen.
Een scheikundig ingenieur ten behoeve van lands mijndiensten.
Een scheepsbouwkundig ingenieur bij het marine-etablisement te Soerabaja.
Een electrotechnisch ingenieur bij den post-, telegraaf- en telefoondienst.

UIT DE STUDENTENPERS.

Van het „Orgaan van de Indische Club” verheeren het eerste nummer 1 April j.l.

TOONEEL EN MUZIEK.

CONCERT HUBERMAN.

Over Huberman is veel geschreven. Men heeft zijn techniek duivelsch, zijn opvatting groot en zijn oogen menscheel, zijn stijl niet klassiek en zijn oogen scheel genoemd, en men heeft waarlijk geen half uur nodig om dit alles óók te constateeren. — Zij, die een concertzaal in elk geval met originele kritische opmerkingen wenschen te verlaten, moeten dan ook hier óf stilzwijgen óf alles in het opscheel gemoedelijke overbrengen door bijv. te zeggen, dat zijn vingers wel nogal vlug loopen, zijn voordracht bijna zou ontroeren en de stand van zijn oogen waarschijnlijk afwijkend mag worden genoemd. De daardoor geprikkelde kuikens op muziekgebied mogen dan voor de bijbehorende grootende trap zorgen.

En wat het bekende stijlprobleem betreft, Vincent van Gogh en Dostojewskij zijn ook niet stijlvol in de twintigste eeuw toont in haar aanvang teveel rust en onevenwichtigheid om het heropduiken van het classicisme in de kunst vooreerst waarschijnlijk te maken. Laat dus ook de groote verkenkende kunstenaar zijn recht als modern mensch peischen.

Zooals er ook heele kleine maar elegante knaapjes zijn, die aan de lieve aangeleerde poedelkunstjes der conventie (die vaak niet anders zijn dan onnoozele afspraakes van nog onnoozeler menschen om zich een goudpapier „cachet” te geven) angstvallig vasthouden, ja, zoo angstvallig of daarvoor hun „net”-heid stond of viel (waarschijnlijk moet die „net”-heid dat ook) en een waar moord-schijn aanheffen als iemand zich vrij, recht en onafhankelijk en denkend mensch genoeg voelt om te handelen zooals hij dat verkiest. . . . , zoo ook zijn onder de musici, die even angstvallig en om dezelfde redenen vasthouden aan de klassieke stijl. . . . , voor talentlooze stumperds biedt deze dan ook een riante gelegenheid om op verrassend welvoegende wijze klein-burgerlijk bekrompen te zijn. . . . Blijft de conservatieve muziekveteraan daarbij hardnekkig het hoofd schudden, de niet-conservatieve knikt verraderlijk mee. . . . of den anderen kant op.

—o—

Van dichtbij is Huberman anders dan men van de zaal verwachten zou.

Zijn gelaatstrekken zijn krachtig, nobel en voorzaam, en er ligt een huiver van zachtheid en goedheid over; de vreemde stand van de oogen geeft hem iets ongekend geniaals en in het normaal liggende felle rechteroog fonkelt zoo'n blauw vuur dat men zich dadelijk zijn machtige persoonlijkheid ten volle bewust wordt. Vanuit de zaal heimisch, boosaardig en wild, is hij in werkelijkheid 'n vriendelijk mensch, vrij van alle pose en heeft hij zelfs iets zeer innemends en zachts in zijn manier van praten.

Met zulk een ander uitzien op één of tien meter afstand heeft de schepping zich in hem geen verandig kunstenaar getoond.

Dit is natuurlijk slechts een verzuchting voor names, wij kunnen 't met onze ooren af.

J. ANDROFF.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

PEDAGOGIEK AAN DE T.H.

Instelling van oefeningscolleges en geregelde berekingen (speciaal voor exacte vakken) zal het algemeen gewenschte vriendschappelijk contact ten goede komen, en bovendien voldoen in de algemeen gevoelde behoefte, die nu het repetitorwezen doet floreeren. Een van de moeilijkheden, die zich daarbij echter zullen voordoen, is de verhouding tot de examens, de vraag, wat voor invloed het verhandelde op het examen zal hebben.

Het meest voor de hand ligt de meening, dat de totale onafhankelijkheid van het examen het beste is. Toen er iets dergelijks in Theoretische Mechanica voor C ingesteld werd, gaf de professor dan ook de uitdrukkelijke verklaring, dat wat hij geoordeeld of gezien mocht hebben, absoluut geen invloed zou hebben op het examen. Misschien is dit gedaan opdat velen zich niet zouden laten afschrik-

ken door de mogelijkheid, dat hun domheden hun later aangewreven konden worden.

Zonder iets te kort te willen doen aan de goede bedoeling, en ook de goede uitwerking van die verklaring in dit geval, geloof ik dat het principe: geen invloed op het examen, in het algemeen niet wenschelijk zal zijn.

Een aantal studenten komt bij een prof.; ieder maakt nu en dan een vraagstuk, en stelt vragen, natuurlijk ieder op zijn eigen manier. En zou men dan een professor zijn, en niet vrij gauw bemerken, wat voor vleesch men in de kuip heeft? De prof. moet indrukken krijgen, dat kan niet missen. Het groote aantal studenten is daartoe geen beletsel. Men bemerkt eigenaardigheden, van sommigen naar den goeden, van anderen naar den slechten kant, de rest herinnert men zich later als middelmatig.

En zijn die indrukken er eenmaal, dan is er een groote mate van objectiviteit noodig voor den professor, later examinerator, om de vóór het examen gevormde meening bij zichzelf te kunnen wegcijferen. Vooral als het examenwerk twijfelachtig is, zal het hem zoo'n moeite kosten zonder zijn eigen oordeel te oordeelen!

Men kan een verklaring als de bovengenoemde alleen accepteren als men vertrouwen heeft in bepaalde karaktereigenschappen van den professor, iets wat zich in bijzondere gevallen als dit, wel voordoet, maar wat men in het algemeen niet kan veronderstellen. Ik geloof, dat zoo'n verklaring ook niet noodig is; ja zelfs heb ik het idee, dat vele profen er niet aan zouden denken, te verzekeren dat hun indrukken van tekenzalen en laboratoria geen invloed op het examen kunnen hebben. Dat is ook wel te begrijpen. Het is veel beter als in een twijfelachtig geval de oude indrukken wel gelden. Deze kunnen voor den candidaat toch net zoo goed voor- als nadeelig zijn? Natuurlijk kan de meening, die bij de oefeningen gevormd is, verkeerd zijn; maar het resultaat van een examen kan evengoed, veel gemakkelijker zelfs, een glad verkeerd beeld geven van de bekwaamheid van een student.

Het is ook zoo erg niet als een stud eens doorgezaagd wordt over het een of andere onderwerp. Dat is voor hem de beste manier om het te leeren. Natuurlijk kan ook naar deze richting overdreven worden. Nooit mag, en zal uit het oog verloren worden dat het er om te doen is, de lui iets te leeren, en dat ze dus niet alles kunnen weten.

Dit zullen diegenen te bedenken hebben, die bang zijn, hun eigen toekomstige examen te verknoeien. Wie nog beneden het normale peil staat, moet dan maar andere hulp zoeken. Het is niet erg, dat studenten met de meest beperkte geestvermogens bij den repetitor terecht komen; maar dat de overgrote meerderheid dat doet, dat is erg!

STUDIEBELANGEN.

„HANDLEIDING-VEREENIGING”.

Juist verschenen: „Handleiding Docimasië”, 2e druk, bewerkt naar 't college van Prof. Vermaes, met aanvullingen door Ir. van Lynden.

Ter perse:

Vraagstukken Theoretische Mechanica. Machines I en II. Asynchrone Motoren.

Ter herziening en aanvulling alle handleidingen der Civiele Afdeeling.

LEEHWATER.

Oprichter A. HUET.

Vergadering op Vrijdag 15 April 1921, in Zaal 207, van het Gebouw voor W. en S., Nieuwe Laan. Aanvang acht uur.

Voordracht van den heer dr. ir. E. B. Wolff, directeur van den Rijksstudiedienst voor de luchtvaart.

Onderwerp: „De waarde van het experimenteele onderzoek voor den werktuigkundig ingenieur en de onderzoekingen bij den Rijksstudiedienst voor de luchtvaart”. Met lichtbeelden.

ELECTROTECHNISCHE VEREENIGING.

Lezing op Dinsdag 8¹/₄ uur in zaal β van het Natuurkundig en Electrotechnisch Laboratorium aan den Kanaalweg.

Spreker: Dr. W. Lulofs, directeur van de G. E. W. te Amsterdam.

Onderwerp: „Centralisatie van de electriciteitsvoorziening in Nederland.”

Op 3 Mei a.s. zal de heer Smits, directeur der G. E. W. te Utrecht, spreken over de decentralisatie van de electriciteitsvoorziening in Nederland.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

AFDEELING DER MIJNBOWWKUNDE.

De Voorzitter van de Afdeeling der Mijnbouwkunde der Technische Hoogeschool maakt bekend,

dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-Examen voor Mijningenieur, dat zal worden afgenomen in de maand Juni 1921, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der Afdeeling, Professor S. J. Vermaes, Instituut voor Mijnbouwkunde, Delft, vóór den 15en Mei 1921.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

—o—

De heer L. E. Dom van Rombeek, Directeur van het Inlichtingsbureau voor den Indischen Dienst, zal den 3den Vrijdag van elke maand, uitgezonderd tijdens de vacaties, zitting houden in een lokaal van het Gebouw der Voormalige Indische Instelling, Oude Delft No. 69 van 9.30 v.m.—12 en van 1.30—4 n.m., waar allen, die zulks wenschen, inlichtingen kunnen verkrijgen, omtrent werkring en levensomstandigheden in Nederlandsch-Indië.

—o—

Aan ir. W. J. Vollewens is op zijn verzoek, te rekenen van 16 Januari 1921, eervol ontslag verleend als assistent voor de zuivere en toegepaste wiskunde aan de T.H.

INGEZONDEN.

TANDRAD-MENSCH?

Naschrift.

Hier heeft een woord van dank aan Prof. Dresden, voor zijn schrijven, recht. *) En ik breng dien dank gaarne door een — noodzakelijk kort — woord. Niet een wederwoord om gelijk te hebben. Menschen, die schrijven om gelijk te hebben, doen meer kwaad dan goed.

Voorop dit: Mijn stukje wilde geenszins zijn een „beschuldiging”, ook geen alarmkreet. Lag er de toon van een beschuldiging in, dan doet mij dat leed. Wij menschen doen beter niet aan te klagen of te beschuldigen. Elke eerlijke overtuiging mag gehoord. En wij hebben te pogen die te verstaan. En alarm slaan doe ik ook niet gaarne. Ik wil niet een bewaker van een burcht zijn, die onmiddellijk alarmeert als hij vijanden vermoedt. Het burchtsysteem is niet voor onzen tijd, al zijn er ook in de theologische wereld nog altijd wel waakhonden die blaffen tegen ieder die nadert. Maar bij dat, misschien ook wel noodige, gemis voel ik mij niet thuis.

Ik wil alleen maar pogen te verstaan en lijnen door te trekken tot verheldering.

Hier nu richt Prof. D. zijn ernstig verwijt tot mij. Ik trok deze lijnen te vluchtig en concludeerde op grond van een verslag en den titel zijner rede, niet van zijn rede zelf. Ik deed dus b.v. als iemand die, wanneer voorop een maandblad boomen geteekend staan, meenen zou dat degenen die in dat maandblad schrijft de bladeren van die boomen als een soort patent geneesmiddel zou beschouwen. Zulk een beschouwing zou haar recht hebben als humor. Maar in een principieele verhandeling? In zulk een verhandeling zou niet mogen worden afgegaan op een verslag en een titel. Toch deed ik dit. Inderdaad acht ik den invloed van verslagen (in hoe groot aantal afgedrukt? 100.000?) zeer groot; en de beteekenis van een titel niet te onderschatten. Integendeel, Prof. D. acht (blz. 6 zijner rede) den naam van een product van belang. Dat is hij, niet alleen uit commercieele overweging, maar in dieperen zin, die verband zoekt tusschen wezen en naam. Mij verheugt zeer Prof. D.'s aanwijzing dat de geest zijner rede een andere is dan de titel aan den dag brengt.

Zoo zou de zaak terug te brengen zijn tot een niet verstande beeldspraak. Is het goed toch nog de daarachter liggende kwestie van wereldbeschouwing aan te raken? Materialistisch — laat staan gevaarlijk of ultra-materialistisch — heb ik de wereldbeschouwing, die ik vermoedde niet genoemd en ook niet geacht. (Dat menschen met een materieel beeld kunnen worden aangeduid was mij niet vreemd. Naast Matth. 5 : 13 herinner ik mij ook iets van een mensch die een „rots” werd genoemd. En „harten van goud” of van „staal” zijn geen geheel onbekenden voor mij.) Wel gebruikte ik het woord mechanisch. En dat er voor mij een conflict ligt tusschen de mechanische, technische wereld en de persoonlijkheid, erken ik. Een conflict, dat pijn genoeg in mijn leven brengt. Wordt nu, gelijk in Prof. D.'s rede (b.v. blz. 29) sterk nadruk gelegd op het noodzakelijke van productie en de „doelmatige constructie, ook waar menschen het materiaal zijn” dan wordt dit conflict door mij scherp gevoeld. Heeft echter deze spreekwijze het weten, dat bij de vorming ook gelet moet op karakter e.d., omdat een „harmonisch geheel” hoofdzaak is, dan zoek ik ook naar den weg om

*) Het spijt mij, dat het exemplaar van „Van Maand tot Maand”, aan Prof. Dresden gezonden, hem niet bereikte. Het werd na het verschijnen naar Delft gezonden. Ik wist niet dat Z.H.Gel. in Den Haag woonde.

(Zie verder Tweede Blad.)

ADVERTENTIËN.

TE KOOP een zoo goed als nieuwe
TEEKENTAFEL (E)

met dubbel verstelbare schraag en parallelführung. — Brieven aan L. L. VAN PRAAG, Leeuwerikplein 5, Den Haag.

Mr. William W. Davidson,
Blind Teacher of English.

CONVERSATIONAL
LESSONS **75** CENTS
PER HOUR
97 ROTTERDAMSCH WEG 97.

TE KOOP de geheele volledige serie
HERINNERINGSBORDEN
uitgegeven door de Koninkl. Delftsch
Aardewerkfabriek „De Porceleyne Fles”
te Delft,
van 1909 tot 1921.

Ook afzonderlijke exemplaren te koop,
zooals 1915 f150.—, 1916 f175.—,
1917 f125.—, 1918 (turfschip)
f250.—.

Brieven onder No. 51, Bureau van dit Blad.

**VAN DEN BARSELAAR'S
KEUKEN**

OOSTEINDE 109-111. TELEF. 407.

Eerste speciale inrichting
voor het leveren van

Dejeuners, Diners en Soupers,
Koude en Warme Schotels,
ook voor Bruiloften en Partijen,
desverkiezende met bijlevering van
Service, Tafellinnen, Bediening, enz.
BILLIJKE PRIJZEN.

Dagelijks uitzenden van Diners.
Bezorging 2 maal daags.

N.V. „Delftsche Stoomwasscherij”
Oostsingel 61b. Telefoon 166.

Onze afdeeling fijn-strijkinrichting is
een uitstekend adres voor Heeren en
... Dames Studenten. ...

NIC. JENSE, Beestenmarkt 31

is JE ADRES voor het

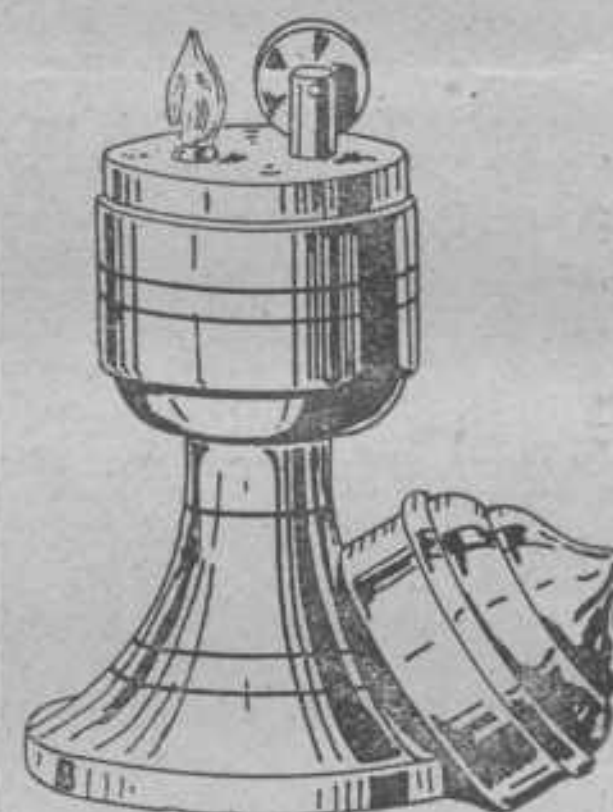
Emaillereen en Vernikkelen van Rijwielen
BANDEN, ONDERDEELEN, ENZ.

A. VAN BERGEN V.D. GRIJP JR. - BREESTRAAT 13

Inbinden van alle soorten Boeken
en Portefeuilles in alle maten.

Omlijsten en opplakken van Foto's en Platen.

Dat is een practisch dingetje.

„Tafel R. K.”

Helpt van de ware grootte.

Koop er een voor Uw huiskamer, Uw keuken,
Uw salon, Uw kantoor.

A. H. VAN RENSSSEN,
VROUWJUTTENLAND 15, h. Vlouw.

Een tafelaansteker,
handig, mooi, 11 cM.
hoog, zuinig (een benzine-
vulling die maar een paar
centen kost, is voor lan-
gen tijd voldoende).

Geen verlies van lucif-
fers, guldens besparing.

Het model is sierlijk
en er is volle R. K.
Premier-garantie op. Er
zijn drie afwerkingen.

GEEL KOPER f 1.75 per stuk.
ROOD KOPER f 2.00 per stuk.
FIJN VERZILVERD f 2.50 per stuk.

F. OOSTERHOFF

betaalt nog steeds den
HOOGSTEN prijs voor

ANTIQUITEITEN

Geheele en Gedeelten van
INBOEDELS

Achterom 88 Achterom 88

LET OP HET JUISTE ADRES

≡ Aan huis te ontbieden ≡

N.V. Melkinrichting „Samenwerking” - Delft
Kantoor: Zuideinde 31.

H.H. Studenten wordt het gebruik der gepasteuriseerde volle zoete melk
der N.V. Melkinrichting „Samenwerking” ten zeerste aanbevolen.

De flesschen zijn geplombeerd met loodje, gemerkt N.V.S. Verkrijgbaar
bij de meeste melkhandelaren hier ter stede.

Tevens verkrijgbaar alle melkproducten, welke een modern hygiënisch
bedrijf kan leveren.

Hoogachtend,

N.V. MELKINRICHTING „SAMENWERKING”

Tweede Blad

Voorende bij het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 14 April 1921. No. 22.

harmonische geheel te verwerklijken. Doch Prof. Cardinaal (bij Prof. D. blz. 15) reeds wijfelt aan de mogelijkheid van een harmonisch geheel der verschillende wetenschappen, daar stijgt mij sterk de twijfel of een hogere harmonie, waarin ook karakter, persoonlijkheid zijn opgenomen en tot hun recht komen licht te bereiken. En het huidige leven voedt dien twijfel.

G. J. SIRKS.

BRIEF AAN DE REDACTIE VAN 'T S.W.

Delft, 18 Maart 1921.

GEACHTE REDACTIE,

Met eenige stoutmoedigheid vat ik de pen ter hand om mij daarmede gewapend te wagen in het hol van den leeuw, zonder me te laten afschrikken voor het gebrul van zijn majesteit den bewoner, die trouwens naar ik meen niet zóó gevaarlijk is als men zou kunnen vreezen.

Naar men zegt heeft het dier een goedaardig karakter, dat slechts af en toe wordt beheerscht door zijn op-prooi-beluste natuur. Als men hem naar tijd laat om zichzelf een beetje te temmen (Montesori-methode), waartoe zachtmoedige leeuwen het hare kunnen bijdragen, dan zal hij in zijn hol nog eens op koninklijke wijze leeren geeren.

Zijn gastvrijheid schijnt echter nog wel eens wat wenschen over te laten; ook blijkt uit zijn brullen soms nog zijn ongetemde natuur.

Gewapend met een pen betreed ik echter zijn domein zonder blikken of blozen.

„Om hem te temmen?” zult ge misschien vragen. Neen geachte lezer, daarom niet, want leeuwen temmen is niet mijn beroep; bovendien niet alle leeuwen laten zich temmen.

Om hem uit te dagen tot een strijd op leven en dood?

Ook om deze reden niet, want het zij verre van mij om koninklijk bloed te doen vloeien. Neen, geachte lezer, niet om doodelijke wonden toe te brengen is het, dat ik mij gewapend heb gewaagd in het hol van den leeuw, want als gast tred ik bij hem binnen, nadat ik volgens goede geconventioneerde audiëntie heb aangevraagd bij zijn koninklijke hoogheid, den Vorst van het S.W.

De etiquette eischt, gelijk u bekend zal zijn, dat men bij hem verschijnt in gala tenue, gewapend met de pen. Toch diene deze mij niet als een salon-gesneden; trouwens met een salondegen waagt men zich niet in het hol van den leeuw.

Het wapen diene mij om wat krabbeltjes te tekenen, die beter dan gesproken woorden een „Ahnung” zullen wekken in het brein van zijn koninklijke hoogheid den Leeuw, van wat ik hem naar aan het verstand wilde brengen.

Ofschoon ik mijn pen wil gebruiken om te wijzen naar handelingen en indrukken van gebeurtenissen, die doen veronderstellen, dat ik mij thans bevind in het hol van den leeuw, zal ik toch trachten geen aanschuldigen te kwetsen, en waar het niet aan mij laat om het „schuldig” uit te spreken over wie ook en nog minder om door een eersten worp het rein te geven tot steening, wil ik mijn pen voorzigtig hanteeren.

Misschien zal mijn gastheer dan zoo vriendelijk willen zijn mij niet door gebrul te interrumpeeren.

Hij zal me wel aanstonds toegeven, dat dit een slechte gewoonte is, maar als hij toch zijn muil niet kan dichthouden tot ik ben uitgepraat, dan geef ik hem den raad in de geschiedenis zijner voorvaderen eens na te lezen hoe sommige interruptie-noten, welke zij op hun zang hadden (na een ingezonden artikel werd soms een heelen redac-

tioneelen-notenbalk afgedrukt) later door henzelf werden gekraakt (zie b.v. het redactioneële antwoord in het S.W. van 20 Juni 1919 op de door mij aan een ingezonden artikel over de Clubvorming in het D.S.C. toegevoegde „Opmerkingen”).

Dat zij hiertoe overgingen wijst m.i. niet op karakterloosheid, maar op koninklijk bloed, niet op zwakheid, maar op kracht: Een leeuw alleen, kan harde noten kraken.

Nu ter zake: „Almanak en nog iets”, zoo luidde het opschrift van een artikeltje van den heer S. in het laatste S.W. (10 Maart). Dit „nog iets” heeft bij mij de maat van af te wijzen drukwerk doen overloopen, zoodat ik niet in staat ben ook dit nog te slikken als lezer van het Studenten Weekblad, zonder critiek uit te oefenen over de wijze waarop dit in den laatsten tijd werd geredigeerd. Naar mijn meening toch, bent u verantwoordelijk, geachte redactie, voor den indruk, dien het artikel van den heer S. heeft gemaakt, voor de sporen, die zijn pen in uw blad heeft nagelaten. En dit te meer, nu gij sinds het artikel „Student en Hoogleraar” een nieuwe verantwoordelijkheid op u hebt genomen met de taak om hoogleraar en student in uw blad tot elkaar te brengen.

Wat doet gij toch ernstig afbreuk aan uw streven naar „meerdere wederzijdsche waardeering, een intenser contact ook op niet studiegebied tusschen hoogleraar en student”, door de opname van artikelen, waarin bezwaren en wenschen worden geuit op een wijze, die niet tot elkaar brengt, maar scheidt, zooals b.v. ook het hoofdartikel in het S.W. (van 10 Febr. j.l.), dat aan alle hoogleraren is rondgezonden, deed.

Aanstonds geef ik u toe, dat in dit artikel scherp is uitgekomen „waar hem de schoen wringt”. Of bent gij niet met mij van meening, dat juist uit dat artikel de geest spreekt, die overwonnen moet worden als een hindernis op den weg van toenadering tusschen hoogleraar en student? Waar gij u de bevordering van een goede verhouding tusschen docent en student als doel voor oogen stelt, twijfel ik niet of gij zult willen medewerken om dien boozen geest te verdrijven. Hiertoe moeten m.i. alle goede middelen worden aangewend. Zoo wij hem al niet kunnen uitroeien, toch zal belet moeten worden, dat hij voortwoekert en daarbij ons S.W. misbruikt.

In het S.W. van 3 Maart hebt gij geschreven, dat het u buitengewoon zou spijten indien u door het opnemen van het artikel van één der redacteuren, waarin scherp tot uiting kwam, waar hem de schoen wringt, een hindernis in den weg had gelegd aan het bereiken van uw doel, in plaats van den weg, die voert tot dit doel, zooveel mogelijk te hebben geëffend.

Welnu, geachte redactie, dit betreurenswaardige feit is geschied. Geen enkel hoogleraar heeft het hoofdartikel van 10 Febr. zoodanig kunnen waardeeren als het geval zou zijn geweest wanneer uw loffelijk streven in het aan alle hoogleraren toegezonden S.W. beter ware vertolkt. Toch hebben zich eenige hoogleraren op uw blad geabonneerd en een van hen voorspelde u na rechtmatige opbouwende critiek op het hoofdartikel zelfs, dat de abonnementen van hoogleraren u zullen toestroommen, „zoodra Gij zult blijken te zijn de vertolker van den onder de studenten levenden geest”.

Uit het eerste gedeelte van de beschouwingen, welke de redactie in het S.W. van 3 Maart liet volgen op den brief van haar nieuwen hooggeleerden abonné en ook uit het schrijven van den heer S. in het S.W. van 10 Mrt, spreekt echter weer duidelijk de geest van het gewraakte hoofdartikel. De schrijver van dat eerste gedeelte verkondigt, dat hij in het algemeen van de studenten hoorde, dat naar hun meening de redactie den toestand en geest onder studenten juist had gekenschetst. Nu valt het niet te ontkennen, dat sommige leeuwen de gewoonte hebben om zoo hard te brullen, dat de echo's van vele zijden terugklinken. Aanvankelijk hoort hij dan natuurlijk gebrul dat veel op het zijne gelijkt en hierdoor in zelfvertrouwen gesterkt, gaat hij dan nog eens tweemaal zoo hard brullen: „Hoor! Over 't algemeen stemt men met mij in!”

En nieuwe echo's weerklinken, waardoor het geluid van protest, ofschoon groeiend in kracht wordt overstemd, totdat de massa het gebrul van de leeuw niet langer wil hooren en door daden gaat toonen, dat Prof. R. W. van der Veen niet ten onrechte weigert te gelooven, dat het grootste deel der studeerenden van dezen tijd de eigenschap verloren zou hebben om de meening van anderen te eerbiedigen, om het recht van bestaan eener andere dan de eigen overtuiging te erkennen en dat, al mogen zij het er dan niet mee eens zijn, ze niet tevens de mogelijkheid zullen openlaten, dat de zienswijze der ouderen wellicht de betere kan zijn.

Ook de meening der redactie zij geëerbiedigd, in welken vorm zij haar ook uit:

Het proffendom dommelde weer in... Neen men was wakker geworden na een slaap, die meer dan twintig jaren had geduurd. De slaap was voorbij, althans bij velen, hetgeen niet zeggen wil dat men was uitgeslapen. — Men had hieraan kunnen toevoegen:

Alleen de brullende leeuw is klaar wakker en hij brult om professoren en studenten te wekken: „Nu buiten geschetterd wordt, en een aanval op de veste wordt gedaan, luidt binnen de leus:

EENDRACHT MAAKT MACHT”.

Slechts een weg zie ik, geachte redactie, die voert tot het door u gewenschte doel:

Ieder erkenne ronduit, d.i. zonder eenige verbloeming, waar hij mistastte en trachte zich op te werken tot de hoogte van eerbiediging der meening van anderen, ook waar deze verschilt van eigen zienswijze. Daarom is mijn wensch deze, dat het S.W. niet meer misbruikt worde als voedingsbodem voor den kankerbacil tast juist de mogelijkheid tot zoodanige samenwerking ernstig aan. De smetstof moet derhalve uit uw blad worden geweerd.

Het S.W. zou grondig gedesinfecteerd moeten worden en spoedig ingeënt met een goede antitoseine!

Als men een leeuwenhol wil ontzwareten en den leeuw aan een operatie wil onderwerpen, bestaat er echter gevaar, dat het beest zal sterven. Daarom lijkt het me beter, dat het dier in zijn hoogen ouderdom niet meer wordt getergd, maar dat een ander wezen in het leven wordt geroepen, dat onder betere omstandigheden kan opgroeien, m.a.w., dat een nieuw orgaan wordt gesticht op beteren grondslag. Doch hierover in een volgend S.W.

Ontvang bij voorbaat mijn dank indien u de in dit artikel uitgeoefende critiek loyaal wilt aanvaarden en eventueel beantwoorden. Met gevoelens van hoogachting

Uw abonné,
C. A. H. MULDER.

FAMILIEBERICHTEN.

FAMILIEBERICHTEN B.

Verloofd:

Willy Kist

en

A. G. Maris Jr., cand. c.i.

Verloofd:

Jo M. Hoogenraad

en

R. Hogendijk, techn. stud.

Scheveningen, Gevers Deijnootweg 4.
Delft, Oude Delft 79.

Verloofd:

Nelly Schouten

en

B. Th. W. van Hasselt Jr., c.i.

Delft

Tilburg

Verloofd:

Loes Willinck

en

I. P. M. Sonneveld

Rijpwetering

Den Haag

Geen kaarten

Geen ontvangdagen

DELFTSCHE MELKINRICHTING EN STOOMZUIVELFABRIEK

B. VETH & Co.

DIRKLANGENSTRAAT 66-70.

TELEFOON No. 42.

Gerechtigd tot het voeren van het Rijksbotermerk.

Eigen Chemisch-Bacteriologisch Laboratorium tot dagelijksch onderzoek der Melk en Melkproducten.

Restaurant „De Pool” Abonnement Diners

MARKT 25a .. DELFT

Couponkaarten van 10 Diners f 14,- en f 13,-
GEEN FOOIEN. NETTE BEDIENING

Aanbevelend, P. W. J. JANS, Cuisinier.

Uitstekende gelegenheid voor Koffiedrinken tusschen 12 en 2

KLAAS VOS

HORLOGEMAKER
VLAMINGSTRAAT 82

Specialiteit in de
betere merken HORLOGES

als: INT WATCH, ZENITH,
HONGINES, SUPRA, ENZ.

REPARATIE-INRICHTING

DAGELIJKS

Versche Bloemen

verkrijgbaar aan de
Oostpoort

MINZAAM AANBEVELEND

J. ALEMAN

KETELSTRAAT 18

VAANDELS

VLAGGEN

VAN OVEN DEN HAAG

INSIGNES

MEDAILLES

J. KEIJZER.

Gelegenheid tot stallen van Motorrijwiele

Verkoop van Olie en Benzine.
1ste klas Reparatie-inrichting.

OOSTEINDE 115.

LEVERING VAN

Diners vanaf f 0,95.

NASSI GORENG.
JACHT- EN VISCHSCHOTELS.

Aanbevelend,

C. F. RUTER, Kok, Oude Delft 120.

RUISCH' Sporthandel

DELFT .. OUDE DELFT 208

ONTVANGEN:

Rackets en Slazenger Tennisballen

— Model 1921 —

VERDER:

Persen, Vernis, Schoenen, Kleeding, enz.
„LAGA" ROEI-TRICOTS EN -BROEKJES.

Reparatie-Inrichting voor Rackets.

J. C. DE WOLF

BREESTRAAT 23 .. DELFT

Magazijn van:

Goud- en Zilverwerken

Uurwerken

Brillen en Pince-nez

Speciale Reparatie-Inrichting

Uit voorraad te leveren:

TEEKENTAFEL „IDEAAL”

Onberispelijke rechtgeleiding.
Verstelbaar in elken stand in één
seconde, zonder dat de teekenaar
van plaats verandert.
Formaat 100 x 150 cM.

A. J. Prins. - Choorstraat 4.
Teekenartikelen. ♦ Kantoorboekhandel.

Had
mijn Horlog
gekocht bij

Th. v. d. Me

Voorstraat
Telefoon 5

dan was ik
te laat gekom

Ik alléén

betaal de hoogste prijzen voor
gedragen Heerenkleeding, en

HERM. NORDEN,

GEDEMPTE GRACHT 58. — DEN HAAG

Dagelijks per briefkaart aan huis te ontbieden.

Limonade Siropen

à f 1,60 en f 1,40 per flesch.

W. DE HOOGH

OUDE DELFT 52 ... TELEFOON

BEZOEKT de Ijs- en Melksalot en Lunchroom.

Aanbevelend,

M. MULDER, Markt 37